

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 noiembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Överklagandenämnden för studiestöd – Suedia) – MCM/Centrala studiestödsnämnden

(Cauza C-638/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Libera circulație a persoanelor – Articolul 45 TFUE – Egalitate de tratament – Avantaje sociale – Regulamentul (UE) nr. 492/2011 – Articolul 7 alineatul (2) – Ajutor financiar pentru studii superioare în alt stat membru – Condiția privind reședința – Condiția alternativă de integrare socială pentru studenții nerezidenți – Situația unui student resortisant al statului care acordă sprijinul și rezident de la naștere în statul în care se efectuează studiul]

(2023/C 24/04)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Överklagandenämnden för studiestöd

Părțile din procedura principală

Reclamant: MCM

Pârâtă: Centrala studiestödsnämnden

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii

trebuie interpretate în sensul că

aceste dispoziții nu se opun unei reglementări a unui stat membru care supune acordarea, în favoarea copilului unei persoane care a părăsit statul membru gazdă în care a lucrat pentru a se întoarce să trăiască în primul stat membru al cărui resortisant este, a unui ajutor financiar destinat studiilor în statul membru gazdă condiției unei legături a copilului cu statul membru de origine, într-o situație în care, pe de o parte, copilul locuiește de la naștere în statul membru gazdă și, pe de altă parte, statul membru de origine îi supune pe ceilalți resortisanți, care nu îndeplinesc condiția privind reședința și care solicită un astfel de ajutor financiar pentru a studia în alt stat membru, condiției de existență a unei legături.

⁽¹⁾ JO C 53, 15.2.2021.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 noiembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag – Țările de Jos) – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Cauza C-69/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Articolele 4, 7 și 19 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Interzicerea tratamentelor inumane sau degradante – Respectarea vieții private și de familie – Protecția în caz de strămutare, expulzare sau extrădare – Drept de ședere pentru motive medicale – Standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală – Directiva 2008/115/CE – Resortisant al unei țări terțe care suferă de o boală gravă – Tratament medical prin care se urmărește atenuarea durerii – Tratament indisponibil în țara de origine – Condiții în care îndepărtarea trebuie să fie amânată)

(2023/C 24/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag

Părțile din procedura principală

Apelant: X

Intimat: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Dispozitivul

1) Articolul 5 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală coroborat cu articolele 1 și 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și cu articolul 19 alineatul (2) din aceasta

trebuie să fie interpretat în sensul că

se opune adoptării unei decizii de returnare sau a unei măsuri de îndepărtare în privința unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru și care suferă de o boală gravă, atunci când există motive serioase și întemeiate de a se crede că persoana interesată ar fi expusă, în țara terță în care ar fi îndepărtată, riscului real al unei creșteri semnificative, iremediabile și rapide a durerii sale în caz de returnare, din cauza interzicerii în acea țară a singurului tratament analgezic eficace. Un stat membru nu poate să prevadă un termen strict în cursul căruia o asemenea creștere trebuie să se poată materializa pentru ca această decizie de returnare sau această măsură de îndepărtare să poată fi împiedicată.

2) Articolul 5 și articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/115 coroborate cu articolele 1 și 4 din Carta drepturilor fundamentale, precum și cu articolul 19 alineatul (2) din aceasta

trebuie să fie interpretate în sensul că

se opun ca consecințele măsurii de îndepărtare propriu-zise asupra stării de sănătate a unui resortisant al unei țări terțe să nu fie luate în considerare de autoritatea națională competentă decât pentru a examina dacă acesta este în măsură să călătorească.

3) Directiva 2008/115 coroborată cu articolul 7, precum și cu articolele 1 și 4 din Carta drepturilor fundamentale

trebuie să fie interpretată în sensul că:

- nu impune statului membru pe teritoriul căruia un resortisant al unei țări terțe se află în situație de ședere ilegală să îi acorde acestuia un permis de ședere atunci când el nu poate face obiectul nici al unei decizii de returnare, nici al unei măsuri de îndepărtare, ca urmare a faptului că există motive serioase și întemeiate de a se crede că ar fi expus, în țara de destinație, riscului real al unei creșteri rapide, semnificative și iremediabile a durerii cauzate de boala gravă de care suferă;
- starea de sănătate a resortisantului respectiv și îngrijirile pe care acesta le primește pe teritoriul amintit ca urmare a acestei boli trebuie să fie luate în considerare, împreună cu toate celelalte elemente pertinente, de autoritatea națională competentă atunci când examinează dacă dreptul la respectarea vieții private a resortisantului menționat se opune ca acesta să facă obiectul unei decizii de returnare sau al unei măsuri de îndepărtare;
- adoptarea unei asemenea decizii sau măsuri nu încalcă acest drept pentru simplul motiv că, în cazul returnării în țara de destinație, acesta ar fi expus riscului ca starea sa de sănătate să se deterioreze, atunci când un astfel de risc nu atinge nivelul de gravitate cerut în temeiul articolului 4 din cartă.

(¹) JO C 163, 3.5.2021.